

A) The Need to Pray. No Guarantee?

שמות פרשת בשלח פרק יד פסוק י

(י) ופרעה הקריב וישאף בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יקוק

רש"י שמות פרשת בשלח פרק יד פסוק י

ויצעקו - תפשו אומנות אבותם. באברהם הוא אומר (בראשית יט כז) אל המקום אשר עמד שם, ביצחק (שם כד סג) לשוח בשדה, ביעקב (שם כח יא) ויפגע במקום

דיצעקו בני ישראל אל ה' פירש"י תפסו
אומנות אבותם שמעתי בשם
לדיק אחד זל"ל שהקשה לניה נריך רש"י
לומר שתפסו אומנות אבותם הלא היו
בסכנה גדולה והיו מוכרחים לזעוק אל ה'.
ואמר הגם שהיו יודעים שהשי"ת יעזור להם
ויעשה להם נס אעפ"כ תפסו אומנות אבותם
שלריך תמיד להתפלל אל השי"ת :

נפלאות :

חדשות -

, גרינולד

יחיאל משה

19th ce

Collection

Chasidic Ideas

But for What Purpose? See B)

B) Am I also Vulnerable or only THEM?

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ד עמוד ב

בערב מברך שתים לפניו ושתים לאחריה; ואי אמרת בעי לסמוך, הא לא קא סמך גאולה לתפלה, דהא בעי למימר השכיבנו! אמרי: כיון דתקינו רבנן השכיבנו, כגאולה אריכתא דמיא

רמב"ם הלכות תפילה ונשיאת כפים פרק ז הלכה יח

ובתפלת הערב קורא ק"ש ומברך לפניו ולאחריה וסומך גאולה ר לתפלה ומתפלל מעומד וכשישלים ישב מעט ויפטר, והמתחנן אחר תפלת ערבית הרי זה משובח, ואף על פי שמברך השכיבנו אחר גאל ישראל אינה הפסק בין גאולה לתפלה והרי שתיהן ש. כברכה אחת ארוכה

שולחן ערוך אורח חיים הלכות קריאת שמע ותפילה של ערבית סימן רלו סעיף ב
 ב* (ב') אין לספר (ד) בין גאולה דערבית לתפלה, (ה) <ב> ב [א' <ג') ואף הנוהגין לומר
 ב' [ג] י"ח פסוקים ויראו עינינו, (ו) אין להפסיק בין יראו עינינו לתפלה; {א' <ב' <ד')
 ומיהו מה שמכריז ש"צ ראש חדש בין קדיש לתפלת ערבית ד' לא הוי הפסק, כיון שהוא
 (ז) א צורך התפלה; (ה') וכן יכול (ח) לומר: ברכו, להוציא מי שלא שמע, ולא הוי
 הפסק. הגה: (ט) (ועיין לעיל סימן ס"ט). ראיתי מדקדקים (י) ב ה' [נהגו לעמוד
 כשאומרים הי"ח פסוקים של ברוך ה' לעולם וכו' (תהילים פט, נג) ומנהג יפה הוא <ג>
 כי נתקנו במקום תפלת י"ח, ג' <ועל כן ראוי ב' { לעמוד בהן ו' כמו בתפלה

שמות פרשת בא פרק יב פסוק כג

וְעָבַר יְקוֹקֹ לְנֶגֶף אֶת־מִצְרַיִם וְרָאָה אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּשְׁקוֹף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וַפָּסַח
 יְקוֹקֹ עַל־הַפֶּתַח וְלֹא יִתֵּן הַמִּשְׁחָת לָבֹא אֶל־בְּתִיכֶם לְנֶגֶף

רבינו יונה מסכת ברכות דף ב עמוד ב

ואף על גב דצריך לומר השכיבנו בגאולה כגאולה אריכתא דמיא. והטעם שאינו
 הפסקה מפני שהשכיבנו מעין הגאולה הוא שבשעה שעבר השם לנגוף את
 מצרים היו מפחדין ומתפללין לבורא לקיים דברו ושלא יתן המשחית לבוא אל
 בתיהם שדרך הצדיקים שיראים תמיד שמא יגרום החטא וכנגד אותה התפלה
 התקינו לומר השכיבנו שיצילנו השם מכל דבר רע וישמור צאתנו ובואנו וכיון
 שהתקינו לאמרו כנגד מה שהיה בשעת הגאולה אמרו דלא הוי הפסקה
 דכגאולה אריכתא דמיא